Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 226 (976) ♦ Вівторок, 29 листопада 1994 року ♦ Ціна договірна

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

25 листопада відбулося засідання Президії Верховної Ради України.

Президія визначилась щодо організації роботи Верховної Ради у грудні та порядку розгляду питань на пленарних засіданнях 29 листопада — 2 грудня 1994 року.

Розглянуто проекти законів України про боротьбу з корупцією, про використання ядерної енергії, про пестициди і агрохімікати, про внесення змін і доповнень до Закону України про підприємництво та інші.

Прийнято рішення повернути Кабінету Міністрів України на доопрацювання поданий ним проект Закону про військову міліцію в складі Збройних Сил України та вирішено провести юридичну й фінансову експертизу змін і доповнень до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Запропоновані зміни і доповнення визнано такими, що не сповна враховують інфляційні моменти і деякі важливі об'єктивні особливості.

Президія розглянула інші питання державного життя.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

ДЕРЖАВНА РАДІСТЬ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА

У Бориспільському аеропорту відбулася урочиста церемонія: Прем'єр-міністр Віталій Масол відкрив модернізований аеровокзальний комплекс міжнародного пасажирського терміналу. У церемонії взяли участь міністр Кабінету міністрів Валерій Пустовойтенко, голова Київради Леонід Косаківський, керівники підрозділів цивільної авіації України.

Генеральний директор аеропорту Бориспіль Микола Шматко показав гостям, як змінилося «обличчя» аеровокзалу. Серед нововведень — новий вихід на посадку через галерею, з'єднану з аеромостами, стопроцентний

догляд багажу за допомогою сканування в триколірному зображенні, комп'ютеризовані система паспортного контролю і лінія реєстрації пасажирів та оформлення багажу, комплекс торговельних послуг (Д'юті-Фрі), бари, кафе, ресторан тощо.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чи доживе вчитель до понеділка? На свою зарплату — ні

З 1 грудня розпочнеться страйк вчителів Києва, якщо уряд не виконає їхніх вимог

Як повідомив нашому кореспондентові заступник голови профспілки вчителів Леонід Науменко, плани вчителів Києва і їхніх колег з ряду областей стосовно страйку, запланованого на 1 грудня, не змінилися. У неділю в Києві відбулися демонстрація і мітинг, у яких, за словами Л.Науменка, взяли участь близько 30 тисяч чоловік. Основні вимоги — підвищення зарплати. Крім цього, страйкомом вчителів Києва розроблено ще цілий ряд заходів для поліпшення умов роботи вчителів. Вони складають так звані програму-мінімум і програму-максимум. Учора ці вимоги вчителів було подано Кабінетові міністрів України на розгляд.

...А Кривбас страйкує

Більш як місяць не припиняється страйк членів Незалежної профспілки гірників Кривбасу. В акції протесту беруть участь близько 3 тисяч чоловік. Вони вимагають підвищення зарплати для всіх гірників регіону і приведення її у відповідність з реальними цінами, її індексації в разі чергового підвищення цін, встановлення справедливого податку, відміни обмежень на розміри пенсій, підписання угоди з Міністерством промисловості на 1995 рік.

Страйкарі відкидають звинувачення в тому, що вони тягнуть на себе ковдру.

У стані страйкарів з'явилися голодуючі, їх уже 48 чоловік. Серед них — семеро жінок. Як заявили самі страйкарі, з ними деякий час ніхто з високопоставлених осіб не вів переговори. Але 25 листопада страйкарі все ж зібралися за круглим столом з народними депутатами України від Кривбасу, керівниками Криворізького міськвиконкому.

Як повідомив учора голова Незалежної профспілки гірників об'єднання «Кривбасруда» В.Ястремський, страйк триває.

Задля злагоди в суспільстві

25 листопада Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з патріархом Української православної церкви — Київський патріархат Володимиром та його заступником Філаретом на їхнє прохання. В ході відвертої розмови відбувся обмін думками щодо проблем єдності православ'я в Україні, його ролі в забезпеченні злагоди і стабільності в суспільстві.

У розмові взяли участь голова Комісії Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимир Буткевич та міністр у справах національностей, міграції та культів Микола Шульга.

Докладно про діяльність парламентів

Заступник Голови Верховної Ради України О. Дьомін прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Чеської Республіки в Україні П. Машу на його прохання. Перед поїздкою до Праги дипломат поцікавився, як українські парламентарії бачать розвиток контактів вищих законодавчих органів двох держав, щоб передати пропозиції чеським колегам. О. Дьомін докладно розповів про діяльність ВР України, роботу в комісіях і фракціях, співпрацю парламенту з іншими відгалузками влади.

— Чеський і український народи мають схожий менталітет, — зауважив він. — Тому обмін досвідом з питань державних та житейських вкрай корисний для обох країн.

П. Маша висловився за обмін не лише на рівні парламентських комісій, а й фракцій. Він наголосив, що чесько-українське парламентське співробітництво перебуває у стані формування і не виявило себе вповні.

Поспішайте передплатити — залишилося 2 дні!

«Голос України» в 1995 році виходитиме п'ять разів на тиждень обсягом удвічі більшим, ніж будь-яка з українських газет — тричі на 16, двічі на 8 сторінках і при цьому коштує:

на півроку — 198 тис. крб.,
на квартал — 99 тис. крб.,
на місяць — 33 тис. крб.

«Голос України» виходить українською (індекс 60955) та російською (індекс 60997) мовами.

«Голос України» проводить для своїх передплатників-95 лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари: телевізори, меблі, магнітофони, закордонні путівки, грошові призи і т. ін. І все це завдяки нашим спонсорам (перші 35 ми вже назвали у попередніх номерах):

36. Черкаському АТ «Любава» (трикотажні вироби), голова Олексій Арутюнов.
37. Черкаському санаторію «Міжгір'я» (путівки), директор Микола Науменко.
38. Черкаському консервно-пивоварному заводу (набори консервної продукції), директор Микола Новицький.
39. Черкаському АТ «Маїс інк» (два грошові призи на 5 млн крб), голова Сергій Терещук.
40. Черкаському ТА «Леся Українка» (художні вироби з натуральної тканини), директор Валентина Кузьменко.
41. Мукачівському ВО «Верстатозавод» (універсальний деревообробний — 26 млн крб.), гендиректор Яків Кукоба.
42. Спілка селянських господарств «П'ятидні» Володимир-Волинського району Волинської області (центнер борошна, центнер цукру), голова Валерій Діброва.

Друзі, ви станете учасниками розіграшу нашої лотереї за умови, якщо передплатите «Голос України» на півроку.

Затим надсилаєте до редакції листівку з позначкою «Лотерея «ГУ-95», де вказуєте: прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, квитанції та номер поштового відділення, яке оформило передплату.

Розіграш лотереї — в січні 1995 року.

Державна радість Прем'єр-міністра

(Початок на 1-й стор.).

Оновлений міжнародний аеропорт тепер здатний обслуговувати 600—700 пасажирів на годину, іншими словами, загальний пасажиропотік становить приблизно 2—3 мільйони на рік.

— Я вважаю, що аеропорт Бориспіль зробив дуже важливу справу, — сказав В.Масол. — Як кажуть, зустрічають по одягу. Отже, від аеропорту залежить перше враження людини, яка прибула до нашої держави. Я справді отримав маленьку радість від того, що у нас є дуже багато людей, які хочуть працювати в ринкових умовах.

За 18 місяців — рекордний строк для такого проекту — інтернаціональний колектив різних фірм (ІРМ, Аеропроект, MDA, Енергопол, Київінвест, Вандерланд, Астрофізікс, Котеп та інші) здійснив проектні, будівельні роботи та оснащення. Особливістю цього проекту є те, що його здійснено без припинення роботи аеропорту, що дало змогу не завдавати збитків ні авіакомпаніям, ні державі.

Фінансування проекту першої черги реконструкції проведене за принципом самоокупності через залучення кредитів від Європейського Банку Реконструкції та Розвитку, Експортно-імпортного банку України на загальну суму понад 15 мільйонів доларів. Кредит наданий під гарантію уряду України. Від ЄБРР — це перший кредит в Україну і взагалі на реалізацію транспортного проекту в СНД.

Людмила ГРАЧ.

Міжнародні зв'язки вузів

В Одесі відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Вищі навчальні заклади України і проблеми розвитку міжнародних зв'язків». Докладно розглянувши нинішній стан науково-технічного, економічного й культурного співробітництва українських вузів із близьким та далеким зарубіжжям, учасники конференції розробили й прийняли відповідні рекомендації, покликані посприяти його активізації й поглибленню. Особливу увагу приділено гуманізації навчання, підготовці фахівців міжнародного рівня.

«Вільна Україна» очікує... волі

Новопризначений прокурор Львівської області В.Миронович здійснив перевірку законності рішення облвиконкому від 27 серпня 1991 року «Про майно Львівського обкому Компартії України» і опротестував його в частині ліквідації газети «Вільна Україна». Облвиконком не підтримав протест прокурора, і під час обговорення цього питання було сказано, що відновлення видання є юридичним нонсенсом. Чому виняток зроблено для однієї компартійної газети? Чому б не відновити й органи райкомів партії? Засновниками колишніх компартійних газет стали трудові колективи, а газета «Вільна Україна» тепер — орган Соціалістичної партії. Виходить, треба її закрити і відновити уже як орган Компартії. Під час дискусії в облвиконкомі головним опонентом прокурора був народний депутат України, голова Бродівської районної Ради Дмитро Чобіт.

Поріднився Цеков з «Памятью»

27 листопада у Сімферополі відбулося коло козацьких отаманів, на якому було розглянуто організаційні питання. Головою кримського козацького союзу обраний Валерій Кобзар, головою Ради старійшин — Митрофан Попов. Кримське козацтво складається із Союзу земляцтв — кубанського, донського, терського і запорозького. А даний Союз входить до складу Союзу козацтв Росії та зарубіжжя. Кримських козаків привітав член Президії Верховної Ради Криму, член політради Республіканської партії Криму — партії «Республиканского движения Крыма» Сергій Нікулін. Були присутні Голова Верховної Ради Криму Сергій Цеков, заступник голови ВР Криму Олексій Мельников, член Президії ВР Криму В'ячеслав Балла, депутати кримського парламенту. Виступив гість — лідер національно-патріотичного фронту «Память» Дмитро Васильєв. Він нагадав присутнім, що є монархістом, стоїть на принципах відродження великої Російської імперії і що для нього «всі патріотичні сили Росії повинні об'єднатися, в тому числі України, Білорусі, Прибалтики — всі слов'яни в межах Російської імперії, якою вона існувала раніше».

Життя Рад

Регіони уже не просять свободи. Вимагають

Харківська область знову вимагає економічної свободи. І цього разу, здається, вже серйозно

Сьогодні починається чергова сесія облради, в порядку денному якої, без сумніву, головним буде питання про систему управління економікою країни. Зустріч голови Харківської облради Олександра Масельського та членів виконкому з головами постійних депутатських комісій і керівниками промислових підприємств Харкова показала, що ця ініціатива знайде підтримку депутатського та директорського корпусу. Загальна думка учасників зібрання: гірше від такого неподовження вже бути не може, а останній шанс врятувати державу від певного економічного, а потім і політичного хаосу втрачати не варто.

Ідеї створення вільних міст, економічних зон, проведення різноманітних експериментів з регіонального управління економікою не нові, але поки що не принесли ти й не могли принести ніяких покращань: ринкова економіка, як живий організм, не може розвиватися в агресивному навколишньому середовищі. Для того, щоб в країні утвердилися і розвивалися ринкові відносини, вільною економічною зоною має стати вся Україна.

Немає нічого промовистішого за сухі статистичні дані. Майже 400 із 480 промислових підприємств Харківщини значно, часом у десятки разів, скоротили обсяги випуску продукції. Із 34 найважливіших галузей промисловості стрімке згортання виробництва відзначено у 30. Катастрофічне становище на ВПК. Якщо ще два-три роки тому так звана спецпродукція у валовому виробництві складала від 70 до 90 відсотків, то сьогодні — не більш як 3 відсотки. За свідченням обласного фонду зайнятості населення, близько половини працюючих нині можна назвати без перебільшення безробітними, бо більшість підприємств Харківщини зараз працюють дванчотири дні на тиждень, а їх персонал отримує таку заробітну плату, яку інакше, ніж символічною, не назвеш.

На думку голови Харківської облради, таке незавидне становище в економіці і жебрацьке існування населення продовжуватиметься і погіршуватиметься дотди, доки командно-адміністративні по своїй суті міністерства і відомства намагатимуться керувати ринковою економікою і утримувати в своїх руках всі важелі управління, від загальнодержавних до регіональних, аби тільки не втратити своє місце під сонцем.

Судячи з усього, сесія обласної Ради цього разу підтримає свого голову і виконавчий комітет абсолютною більшістю голосів. А враховуючи ту обставину, що Харків завжди і не без підстав вважається столицею Східної України, ініціатива харків'ян про регіональне управління економікою країни може знайти розуміння і підтримку не тільки у південно-східних регіонах, але й у Західній Україні, яка уже давно «хворіє» на ідею самоврядування.

Чим загрожує регіональне управління економікою Української держави? Головний козир Кабінету Міністрів — достатньо нам вже й Криму. Мовляв, це тільки перший крок по шляху федералізації України, що неодмінно закінчиться розривом цілісності її території і непередбаченим розвитком драматичних подій. Однак, якщо вірити прихильникам і експертам нової моделі управління народногосподарським комплексом країни, то весь цивілізований світ став таким саме тому, що там заводами і фабриками, перукарнями і лазнями керують не міністри, а власники цих об'єктів. А регулюють процес розвитку одних галузей та стримування інших не із столичних кабінетів, а за рішенням адміністрації тих міст і регіонів, де безпосередньо знаходяться підприємства. Зсередини, як то кажуть, видніше, якими податками обкласти торгово-закупівельні кооперативи, а які пільги запропонувати виробникові необхідної продукції. Що будувати в першу чергу — завод, пологовий будинок.

Одержить чи ні ініціатива харків'ян підтримку «у верхах», буде впроваджена ця чи інша модель управління економікою, хто керуватиме заводами і фабриками — доведеному до зубожіння населенню на все це вже начхати. Але якщо завтра люди втратять останню надію на порятунок — свою роботу — перетягувати канат між центром і регіонами буде вже пізно.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Валерій БЕБИК: «Голос Конотопа може вирішити долю реформ в Україні»

Переможці передплатної лотереї «ГУ»-95 серед інших призів отримають книгу кандидата психологічних наук Валерія Бебика «Основи теоретичної та практичної політології». Її автор, який працює головним консультантом прес-служби Президента України, висунутий журналістами газети «Конотопський край» до парламенту по в/о № 346. Про це і розмова з відомим в Україні аналітиком в галузі політики.

— Ви плідно і активно співробітничаєте з пресою, вас охоче друкують і з цікавістю читають. Навіщо ж вам витрачати час і нерви на передвиборчі змагання? Аби стояти в черзі біля мікрофона з другорядних питань?

— Вся справа в тому, що в парламенті практично немає професіоналів, здатних визначити цілі суспільного розвитку та шляхи їх правової та економічної реалізації. Надзвичайно мало людей, які мають уявлення про закономірності функціонування політичних інститутів суспільства, тенденції розвитку суспільної свідомості. Досвід роботи Верховної Ради свідчить про те, що там більше схильні демонструвати свої політичні амбіції, ніж займатися конкретними проблемами державотворення. Саме тому я й балотуюсь до парламенту: настає час практичних дій.

— Ви спеціалізуєтеся на проблемах політології, психології і соціології депутатської діяльності. Які, на вашу думку, функції в суспільстві має реалізовувати наука про політику? Чим має займатися політолог у парламенті?

— Ми тупцюємо вже три роки на місці через те, що не маємо стратегічних цілей розвитку політичної системи суспільства. Одні тягнуть уперед до капіталізму, другі — назад до казарменого соціалізму. Світова політична думка схильна до деідеологізації суспільно-політичного життя. Ми повинні збудувати суспільство з регульованою ринковою економікою й ефективною системою соціального захисту. Зрештою, переважній більшості виборців абсолютно однаково, як зватиметься суспільство: капіталізм, соціалізм чи ідіотизм. Головне — щоб у ньому гарно жилось трудовій людині, щоб вона могла прогодувати себе і свою сім'ю.

А політологія, на мою думку, повинна сформулювати стратегію суспільного розвитку, під яку юристи, економісти, соціологи і психологи мають розробити конкретні законодавчі акти, починаючи з Конституції і закінчуючи законом про податки. Ось тоді держава буде розвиватися системно і поступово, а не впадати у крайнощі тоталітаризму чи анархії.

— Але ж парламент уже практично сформований. Чи зможете ви втілити свої наміри в життя у середовищі, яке має інші погляди на державотворення?

— Добре, якщо має. Парламентська діяльність передбачає спільну роботу над законопроектами, і я завжди готовий прилучатись до аргументації інших. Головне — це справа, і заради неї готовий вести переговори з ким завгодно, якщо він дійсно вболіває за долю України. А взагалі — переконаний, що доля реформ в Україні вирішується у тому числі і в Конотопі. І один голос може бути вирішальним при голосуванні у парламенті.

Розмову вів Сергій ПЕТЛЕНКО.

У ПАРЛАМЕНТІ МАЄ БУТИ КОНСТРУКТИВНИЙ ЦЕНТР

Микола Григорович Хоменко балотується у народні депутати по Конотопському виборчому округу № 346, де вибори відбудуться 4 грудня. У цього кандидата, здавалося б, є ряд незаперечних переваг. Зокрема, це і більш ніж десятирічна практика політичної діяльності в парламенті, на високих державних посадах, і плідна робота по виконанню наказів виборців Конотопа. Але за нинішньої соціально-економічної ситуації колишні заслуги не дуже беруть до уваги. Більше того, доволі часто на зустрічах Миколи Григоровича прямо запитували, чи не відчуває він, побувавши тривалий час у команді державних керманичів, персональної відповідальності за те, що сьогодні діється в Україні.

— Важко, мабуть, відповідати на подібні запитання?

— Не тому важко, що завинив чимось перед виборцями. Звичайно, не все виходило так, як хотілося, але я завжди чинив по совісті: згідно з власними переконаннями відстоював ідею сильної, незалежної держави, дбав про інтереси людини праці. Не приховував і тепер не відмовляюсь від орієнтації на конструктивний центр, котрий, вважаю, є єдиною реальною силою у Верховній Раді, здатною, відкинувши популізм і кон'юнктурні спекуляції, вивести Україну з кризи. Саме у колі цих сил в разі успіху на виборах бачу своє місце.

Загострюючи питання про відповідальність, люди цілком резонно хочуть знати, хто ж винуватий у зволіканні реформ, зубожінні народу, інших наших негараздах. І тут справді важко надто на фоні останнього цінового шоку, скандалу з колишнім в.о. Прем'єр-міністра відбутися загальними фразами. Побувавши в багатьох колективах, я переконався, що конотопці різко і негативно сприймають корупцію, економічні злочини, демагогічні обіцянки поліпшити життя народу. У людей зникають останні крихти надії.

— Ви як фахівець у галузі держави і права, напевне, маєте власну точку зору з приводу того, з якими проблемами стикається зараз Верховна Рада.

— Парламент — це міні-зріз суспільства з усіма його характерними особливостями. Однією з таких істотних особливостей є відсутність в Україні багаточисельних авторитетних партій, які могли б через своїх представників проводити відповідальну політику. Законом про вибори не передбачено норми, згідно з якою партії мали б право не лише висувати кандидатів в депутати, але й відкликати у разі потреби депутатів, заміняти їх іншими. Тому від одного політичного угруповання можуть виступати депутати, які відстоюють несхожі думки і пропозиції. Це не сприяє з'ясуванню позицій і, зрештою, діловому настрою, продуктивній роботі в сесійному залі. До того ж з самого початку я критично ставився до явно завищеного кількісного складу парламенту. Мало того, що таким «штатом» складно управляти. Неозброєним оком видно: не усі депутати мають відповідний і обов'язковий для законотворця рівень політичної і правової освіти. Краще б менше, та краще. Тож професійний парламент у нас є, так би мовити, номінально. Належить ще зробити його фактично таким. В іншому випадку нам ніколи не позбутися мітингування, демонстраційного популізму, конфронтаційного протистояння у Верховній Раді. Адже тимчасова домовленість про зосередження роботи навколо суто економічних проблем вочевидь не спрацьовує. Як тільки починається обговорення законопроектів з принципових питань, скажімо, власності на землю або приватизації підприємств.

— По суті ваша, Миколо Григоровичу, передвиборна програма мало чим відрізняється від програм інших кандидатів.

— Я й не прагну будь-що виділитися, заявити про якесь оригінальне бачення розв'язання тих чи інших проблем. Зрештою, варіації на тему «що робити?» давно відомі. Головна складність поточного моменту у тому, що немає чіткої, зрозумілої усім програми виходу із скрути — з конкретними механізмами, строками, виконавцями. Така невизначеність у проведенні реформ найбільше дратує людей, які вже не хочуть чути грандіозних проектів і заманливих обіцянок, відірваних від реальних умов сьогодення, не підкріплених розрахунками.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ХАРТІЯ
українсько-американського партнерства, дружби і співробітництва

Україна і Сполучені Штати Америки,

розвиваючи положення Спільної Заяви Президентів України і США про українсько-американські відносини і розбудову демократичного партнерства від 6 травня 1992 року;

прагнучи створити надійні підвалини для розбудови міцних відносин взаємної довіри та поваги;

визнаючи, що існування вільної, незалежної і суверенної Української Держави, її безпека і процвітання мають велике значення для Сполучених Штатів Америки;

виходячи з глибокої відданості України та Сполучених Штатів Америки принципам демократії та вільної ринкової економіки;

прагнучи зробити реальний внесок у будівництво справедливого і мирного світового ладу;

визнаючи значення широкомасштабних дружніх українсько-американських відносин як основи для зміцнення міжнародної безпеки;

усвідомлюючи свою спільну відповідальність за мир, взаєморозуміння і співробітництво на Європейському континенті і в світі в цілому;

визнаючи історичний крок, який здійснила Україна, ратифікувавши Договір про СНО-1 та приєднавшись до ДНЯЗ в якості держави, що не володіє ядерною зброєю;

визнаючи особливі зв'язки, що встановилися між двома країнами в результаті важливої ролі американців українського походження, яку вони зіграли в розвитку Сполучених Штатів Америки;

підтверджуючи їх відданість принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, Хельсінського Заключного акту і наступних документів НБСЄ;

уклали цю Хартію для розбудови відносин між собою на таких засадах:

Україна та Сполучені Штати Америки вітають історичну перспективу, яку відкрило відновлення Української Держави, яка на залишках тоталітаризму і непримиримості розбудовує національну незалежність і демократичний розвиток. Сполучені Штати Америки рішуче підтримують зусилля України в створенні суспільства, заснованого на верховенстві закону і повної поваги до прав людини та її основоположних свобод.

1. Виходячи з їх спільної відданості демократичним цінностям, Україна та Сполучені Штати Америки виявили рішучість побудувати широке і міцне партнерство.

2. Україна та Сполучені Штати Америки погоджуються, що незалежність, суверенітет і територіальна цілісність Української Держави мають фундаментальне значення для їх партнерства.

3. Україна та Сполучені Штати Америки прагнуть розвинути тісніші двосторонні відносини з широкого кола питань. З цією метою вони мають намір прискорити здійснення контактів у всіх відповідних галузях, особливо у галузях політики, безпеки, економіки, культури та охорони навколишнього середовища. Дві держави мають намір заохочувати і сприяти прямим контактам між громадянами і приватними організаціями, виходячи з переконання, що справжнє партнерство не може існувати, якщо почуття спільної мети не поширюється і за межі урядового співробітництва.

4. Україна та Сполучені Штати Америки розуміють, що стратегічне розташування України у центрі Європи дозволяє їй зробити особливий внесок у справу миру, безпеки та стабільності в регіоні. Виходячи з переконання, що безпека України не може бути забезпечена, доки не буде забезпечена безпека Європи у цілому, Сполучені Штати Америки підтримують Україну в її зусиллях, спрямованих на розв'язання суперечностей з її сусідами в дусі миру та співпраці, утримання від загрози силою або її застосування проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави. Як Україна, так і Сполучені Штати Америки прагнуть якнайбільшої участі в Європейських структурах, таких, як НБСЄ та її Форумі співробітництва з питань безпеки (ФСБ).

Сполучені Штати Америки вітають рішення України брати участь у програмі НАТО «Партнерство заради миру» і сподіваються на практичне співробітництво між українськими та американськими військовими та оборонними установами в цьому контексті. В рамках програми «Партнерство заради миру» Сполучені Штати Америки мають намір співпрацювати з Україною для розвитку партнерських відносин українських збройних сил з силами НАТО з метою спільного планування, навчань та тренувань, а також готовності здійснювати відповідні заходи.

У цьому контексті, а також на основі існуючого Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством оборони України та Міністерством оборони США Сполучені Штати Америки підтримують зусилля України дбати про свої законні потреби у галузі оборони, у тому числі через розбудову достатніх звичайних збройних сил у відповідності з обмеженнями Договору про ЗЗСЄ. Визнаючи, що сильні, добре підготовлені збройні сили під цивільним контролем і наглядом, які прихильні захисту демократичних принципів, мають життєво важливе значення для безпеки демократичної держави, дві держави мають намір розвивати взаємовигідне військове співробітництво і проводити регулярні консультації з проблем міжнародної безпеки. Якщо в майбутньому виникне зовнішня загроза територіальній цілісності, політичній незалежності або безпеці України, Україна та Сполучені Штати Америки мають намір консультуватися та здійснювати відповідні кроки для досягнення мирного вирішення ситуацій у відповідності з міжнародним правом та принципами НБСЄ.

5. Визнаючи, що інтереси зовнішньої політики України вимагатимуть тісного контакту з сусідніми державами, Сполучені Штати Америки сприятимуть зусиллям, спрямованим на розбудову взаємопродуктивних регіональних відносин та проведення політики регіональної безпеки, що відповідає принципам і положенням Статуту Організації Об'єднаних Націй та Хельсінському Заключному акту.

6. Сполучені Штати Америки визнають позитивну міжнародну роль, яку Україна почала відігравати через свою участь в силах ООН по підтриманню миру та місіях превентивної дипломатії НБСЄ, а також зусиллях по впровадженню санкцій і сподіваються співробітничати з метою посилення ефективності заходів у цій галузі. Дві держави підтверджують рішучість співпрацювати на всіх регіональних та міжнародних форумах з метою досягнення демократичних та гуманітарних цілей.

7. Україна та Сполучені Штати Америки визнають, що розповсюдження зброї масового знищення становить загрозу людству і що всі уряди мусять терміново працювати для запобігання подальшого розповсюдження такої зброї і пов'язаних з нею технологій. Для досягнення цієї мети дві держави погоджуються обмінюватись інформацією та досвідом у галузі експортного контролю. Сполучені Штати Америки вітають далекоглядний крок України по ратифікації Договору СНО-1 та її приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї в якості держави, що не володіє ядерною зброєю. Сполучені Штати Америки підтверджують свою рішучість надати Україні відповідну фінансову та технічну допомогу в здійсненні надійного та безпечного розукомплектування та знищення стратегічних ядерних озброєнь, розташованих на території України, а також у застосуванні гарантій МАГАТЕ на мирних ядерних об'єктах в Україні. Україна та Сполучені Штати Америки підтверджують свою рішучість співпрацювати у допомозі жертвам Чорнобильської катастрофи і відновленні уражених районів, у посиленні безпеки ядерних реакторів в Україні з метою недопущення подібного лиха у майбутньому.

8. Україна та Сполучені Штати Америки відзначають, що, як підтверджує досвід, ринкові механізми є найліпшим засобом, що дозволяє національній економіці забезпечувати потреби свого народу. Обидві держави розуміють, що спотворення економіки внаслідок існування в минулому в Україні командної економічної системи приводить до того, що перехід до ринкової економіки все ще є й важким і інколи болісним. Україна зобов'язується впроваджувати ринкові реформи якнайшвидше, а Сполучені Штати Америки підтверджують свою готовність надавати фінансову і політичну підтримку крокам, які здійснюватиме Україна у цьому напрямку як на двосторонньому рівні, так і через міжнародні фінансові інституції. Сполучені Штати Америки також готові працювати разом з Україною з метою подальшої розробки програми технічної допомоги, спрямованої на прискорення реформ. Обидві держави розуміють, що успіх цієї трансформації економіки вимагає інвестицій приватного сектора в економіку України, і Україна визначає одним з головних пріоритетів створення правового та фінансового клімату, привабливого для міжнародних інвестицій. За таких умов Сполучені Штати Америки сприятимуть заохоченню американського приватного бізнесу до входження в ринок України.

9. Україна та Сполучені Штати Америки сприятимуть взаємовигідному економічному співробітництву, в тому числі торговому, яке спиратиметься на принципи рівності, недискримінації, взаємної вигоди. Обидві держави мають намір співпрацювати з метою забезпечення необхідних умов для такого співробітництва з урахуванням питань захисту інвестицій, нових технологій, авторських і патентних прав. Обидві держави готові забезпечити те, щоб міжнародні стандарти менеджменту застосовувалися у сфері обігу капіталів, пересування товарів і послуг, а також укладати відповідні угоди в галузі економічного співробітництва.

10. Україна та Сполучені Штати Америки співпрацюватимуть у сприянні взаємному розповсюдженню інформації про національні надбання у галузі культури, науки і освіти, пропагуватимуть нові досягнення в цій сфері, розширюватимуть культурний та інформаційний обмін, сприятимуть співробітництву між культурними установами і організаціями, підтримуватимуть подальший розвиток дружніх зв'язків між молоддю обох країн.

Вчинено в м.Вашингтоні 22 листопада 1994 року у двох примірниках українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є рівно автентичними.

За Україну Л.КУЧМА.

За Сполучені Штати Америки Б.КЛІНТОН.

Продиктовано в номер

УКРАЇНА ПОВЕРТАЄТЬСЯ В АНТАРКТИДУ

З допомогою Великобританії та міжнародного фонду «Відродження»

Отже, четверо українських дослідників у складі британської антарктичної експедиції на початку наступного місяця відправляються обживати станцію «Фарадей», яку Великобританія має намір безкоштовно передати нашій країні для продовження досліджень на шостому континенті. Це стало відомо після того, як Міжнародний фонд «Відродження» переказав для цих потреб 20 тисяч американських доларів.

Певна річ, що науковий десант українських дослідників у далеку Антарктиду потребує більше, значно більше грошей. Але основну частку затрат, 80 відсотків — доставку з Фолклендських островів на станцію «Фарадей», проживання на станції чотирьох дослідників — британська сторона взяла на себе. Та навіть цієї суми — 20 тисяч доларів — український уряд не міг знайти, і від'їзд наших дослідників на шостий континент став, м'яко кажучи, проблематичним. До речі, це був останній шанс України одержати найближчим часом «прописку» в Антарктиді, бо в разі нашої відмови прийняти станцію, яка перебуває у відмінному стані і коштує 10 мільйонів доларів, її нинішні власники просто демонтували б і продовжили дослідження на інших своїх станціях. Цікава деталь: Росія сьогодні також не має змоги обслуговувати всі колишні союзні антарктичні станції і більшість з них законсервувала, як то кажуть, до ліпшого часу. Та жодну з них не виявила бажання передати Україні, хоча здавати в оренду готова хоч завтра.

Здавалося б, нащо нам сьогодні далека Антарктида, коли вдома маємо цілу купу проблем. Але то поверховий погляд. Звісно, що постійна присутність українських дослідників на шостому континенті підніме імідж України в науковому світі, що вже, погодьтеся, немало. Та це не все. Річ у тому, що згідно з міжнародним договором господарювати в Антарктиді може тільки той, хто її досліджує. Тобто наші риболовецькі судна матимуть змогу проводити вилов риби у тамтешніх водах. Досить нагадати, що до розвалу Союзу Україна виловлювала біля шостого континенту майже 100 тисяч тонн морського криля та 50—60 тисяч тонн риби на суму 80—100 мільйонів рублів у цінах 1988 року. Мало того, з поверненням в Антарктиду ми одержуємо змогу використовувати потужні всюдиходи «Харків'янка», проводити космічні дослідження, розвивати антарктичний туризм, що набуває дедалі більшої популярності. Не треба забувати й про таке: цілком ймовірний розподіл льодовикового материка між країнами здійснюватимуть за принципом їх присутності в цьому регіоні та наукового внеску в його дослідження.

Отже, четверо українських дослідників — заступник директора Центру антарктичних досліджень України Юрій Оскрет, завідувач лабораторією Національного університету ім. Т. Шевченка Геннадій Меленевський, інженер-зв'язківець Олександр Люшнівський й інженер-енергетик Володимир Гергієв — беруть курс на далекий континент. Перші двоє після ознайомлення з апаратурою та устаткуванням на станції через кілька місяців повернуться додому, а інженери залишаться зимувати. Вперше — на українській антарктичній станції. Адже орієнтовно в березні 1996 року англійці передадуть «Фарадей» українським дослідникам — над станцією майорітиме тільки український прапор.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Точка зору

ПРИВАТИЗАЦІЯ — ЯК ХОДА П'ЯНОГО З ПИВНИЦІ

ЗГІДНО з планами, визначеними 1992 року парламентом, мала приватизація в Україні сьогодні вже мала завершуватися. Проте її не здійснено й на п'яту частину. Поступ приватизації невеликих державних підприємств на цьому відтинку шляху нагадує ходу добряче захмелілої людини: з хитанням в різні боки, несподіваними зупинками, різкими ривками... Причина цього — неспроможність українських законодавців виробити чітку стратегію малої приватизації і послідовно її дотримуватися. По суті, з початку 1992 року по березень 1994 року в стінах Верховної Ради, Кабінету міністрів і Адміністрації Президента точилась постійна боротьба між силами, які відстоювали ефективну й відкриту малу приватизацію, здійснювану через аукціони й конкурси, та апологетами приватизації трудовими колективами, які намагалися звести приватизацію невеликих підприємств до викупу їх таки працівниками. Це вело до створення колективних господарських формувань, фактичного виключення з процесу приватизації тих громадян України, які не працюють на цих підприємствах, значного заниження ціни продажу внаслідок відсутності конкуренції, зловживань під час визначення ціни тощо. Судячи з усього, була ще й третя сила, яка виступала взагалі проти приватизації, уводячи до законодавства положення, які її гальмували. Як приклад — затвердження переліків на приватизацію сесіями місцевих Рад, котрі, як відомо, збираються дуже рідко.

Таким чином приватизаційні закони були вихолощені. Адже якщо спочатку в них серед способів приватизації були як викуп, так і аукціон та конкурс, то згодом держава мало не повністю віддала малу приватизацію трудовим колективам. Сьогодні, по-суті, лише від них залежить, чи рушить процес роздержавлення далі. Останні законодавчі положення не лише виділили викуп трудовим колективом зданого в оренду майна, в окремий спосіб приватизації, але й поставили її здійснення у залежність від бажання колективу, а також захистили орендні підприємства від приватизації в інший спосіб та від визначення ціни продажу з урахуванням ринкових цін на майно. На руку орендним підприємствам було й те, що поряд з основними засобами в оренду віддавали оборотні кошти, тобто орендар отримував безпроцентний кредит в умовах великої інфляції. І часто — на суми, що значно перевищували вартість основних засобів. А орендним може стати будь-який трудовий колектив, аби тільки забажав. Нічого в цьому не було б страшного, якби такі колективи ставали ефективними господарями. Але досвід показує, що якість роботи нових власників без зворотних коштів, додаткових інвестицій суттєво змінитися не може. Не кажучи вже про ціни: останній львівський аукціон дав понад 125 мільярдів карбованців. Викуп цих об'єктів дав би державі приблизно у 15—20 разів менше.

А ТИМ часом є й інші приватизаційні проблеми, неврегульовані законодавством. Потрібно, скажімо, розв'язати проблеми з об'єктами малої приватизації, власниками приміщень яких є колишні держпідприємства, а тепер акціонерні товариства. Гарантій оренди приміщень таких об'єктів законодавство не дає, що породжує безліч зайвих конфліктів та дискредитує приватизацію.

Немало парадоксів і з визначенням ціни. Якщо амортизаційний термін майна ще не закінчився, то вираховують відновну вартість, а якщо закінчився, то стає чинною експертна оцінка. Часом це призводить до того, що ціна «старішого» майна стає вищою від менш зношеного. До таких самих результатів призводять і різні підходи до оцінки цілісних майнових комплексів і окремих інвентарних об'єктів.

Варто було б запровадити й відповідальність осіб та організації за неправдиві звернення до органів контролю щодо роботи органів приватизації. Дуже часто десятки породжених такими зверненнями безрезультатних перевірок, не даючи жодної користі, лише дезорганізують роботу.

Зрештою, щоб не говорити багато про відсутність цілісної стратегії у законодавстві, наведу лише один приклад. 26 березня цього року в газеті «Голос України» було опубліковано Закон України «Про внесення змін до Закону «Про приватизацію майна державних підприємств». Згодом (13 травня) «ГУ» подає уточнення, яке докорінно змінює суть поправки, зокрема щодо пріоритетного права товариства покупців у виборі способу приватизації. Але ця поправка в газеті не була підписана Президентом. Офіційний друкований орган Фонду держмайна України «Бюлетень про приватизацію» (№ 7, липень) публікує згаданий Закон у редакції «ГУ» за 13 травня. Роз'яснюючи ситуацію, голова Контрольної комісії вже нової Верховної Ради О.Драгомарецький 3 серпня пише, що, оскільки поправка, опублікована в «ГУ» не підписана, то потрібно керуватися первинним варіантом. Але що ж робити в такому разі з «Бюлетенем», якому документ подано за підписом Леоніда Кравчука?

Усіх недоліків приватизаційного законодавства не перелічити. Коротко можна сказати: допоки Верховна Рада не лише декларативно, а й функціонально не візьметься за приватизаційну політику, використовуючи нагромаджений практичний досвід, швидкого і, головне, ефективного роздержавлення очікувати важко.

Тарас ПАХОЛЮК,
начальник Львівського управління приватизації комунального майна.

Резонанс

Не треба занурювати голову в пісок

Відповідь на статтю народного депутата Ю. Донченка «Чи ту дорогу обрали, панове й товариші?» («ГУ» № 214)

Правильно кажуть у народі, що коли людина хоче щось зробити — вона шукає можливість, коли ж ні, — то шукає причину. Ні для кого не таємниця те, що члени Комуністичної партії не підтримують приватизацію, тому важко було очікувати від «роздумів депутата-комуніста про приватизацію» чогось іншого, крім критики цього процесу. Але й критика буває різна: конструктивна з пропонуванням конкретних заходів для поліпшення ситуації, або така, що не приймає іншої думки, не зупиняється заради підтвердження своїх постулатів перед відвертим перекручуванням фактів.

АВТОР статті сам обмежив поле своїх роздумів аналізом економічних показників діяльності приватизованих підприємств, не будемо і ми вдаватися у філософські (за влучним виразом пана Донченка) роздуми. Відзначимо лише, що все це голосіння з приводу того, що жменька «одних» буде володіти армією «інших» добряче вже набридло. Врешті-решт людей цікавлять не ідеологічні догми, а те, краще чи ні працює після приватизації конкретне підприємство, чи зберегли робочі місця, чи підвищилась заробітна плата, тобто факти.

У листопаді цього року Комітет комунального майна Луганська спільно з депутатами — членами контрольної комісії з приватизації та спеціалістами галузевих відділів міськвиконкому організували перевірку приватизованих підприємств міста. Перевірялось виконання ними умов договорів купівлі-продажу, тобто збереження спеціалізації, робочих місць тощо. Більшість приватизованих підприємств не змінила спеціалізації і не скоротила кількості робочих місць, як стверджується у статті пана Донченка. Не помітно також істотного зниження продуктивності праці. Більше того, на багатьох приватизованих підприємствах вона навіть зросла. У приватизованих підприємствах торгівлі істотно зріс товарооборот, розширився асортимент товарів. Можна навести й конкретні приклади. Магазин № 317/9 придбало на аукціоні мале приватне підприємство «Спін» у лютому ц.р. За цей час зроблено ремонт будівлі, збережено профільність магазину. Тепер магазин працює лише з одним вихідним днем, тут є відділ обслуговування інвалідів, для яких товари продаються без торговельної націнки, відкрито новий відділ із продажу ліків.

Зовсім необгрунтоване твердження деяких критиків приватизації про те, що після передання державних магазинів до рук приватника у них продаватимуться лише дорогі товари, недоступні для покупців. Скажімо, приватизоване шляхом викупу трудовим колективом у січні ц.р. АП «Луганський торговий дім» збільшило обсяг товарообороту, продаючи товари повсякденного попиту: панчохи, шкарпетки, мило, трикотаж і взуття. Подібна тенденція простежується і у приватизованих продовольчих магазинах.

Безпідставно звинувачене паном Донченком у зведенні до мінімуму торгівлі овочами закрите акціонерне товариство «Дісана» насправді ніколи ними не торгувало й не торгує. Водночас спеціалізація і товарна структура ЗАТ «Дісана» після приватизації збереглися, збільшено обсяг продажу м'яса, масла, молока, хліба та інших товарів. І це, зауважте, у наші скрутні часи, коли платоспроможність населення падає. За 9 місяців, що минули після приватизації «Дісани», збільшився її чистий податковий доход, знизилися витрати обороту, тобто підприємство поліпшило свою фінансово-господарську діяльність.

Часто висловлюються побоювання з приводу приватизації об'єктів побутового обслуговування населення: мовляв, чи не позначиться це на кількості послуг, що надають ці підприємства населенню. Результати перевірки, однак, засвідчують протилежне. Скажімо, рік тому МПП «Позитрон» з аукціону придбало перукарню «Шарм», і зовсім не для того, щоб зробити з цього приміщення казино чи більярдну. І до сьогодні в перукарні стрижуть людей, збережено всі робочі місця, у приміщенні зроблено капітальний ремонт. На тому самому аукціоні «Уік-енд» придбав фотоательє «Оріон» — в результаті ціни надання послуг зріс, кількість працівників збережено, зроблено ремонт.

АНАЛІЗ діяльності приватизованих підприємств до того ж показав, що на ефективність їх роботи впливає, зокрема, й те, яким методом вони були приватизовані. Об'єкти, продані з аукціону, як правило, працюють ефективніше, ніж викуплені трудовими колективами підприємства. Це пояснюється насамперед тим, що підприємці, конкуруючи між собою на аукціоні за право придбати конкретний магазин чи їдальню, платять за них чималі суми, котрі їм треба повернути, а це неможливо зробити без розширення асортименту товарів і послуг, підвищення якості обслуговування і продуктивності праці. До речі, завдяки проведенню в нашому місті семи аукціонів і п'яти конкурсів до рук енергійних підприємців передано 31 об'єкт комунального майна. Підприємці одержали можливість цивілізовано працювати, а міський бюджет поповнився значними коштами, адже загальна сума надходжень від аукціонів і конкурсів становила 16 млрд. 40 млн. крб. (оскільки продавалися підприємства торгівлі, громадського харчування і служби побуту, це чимала сума). Але, купуючи за великі суми комунальні підприємства, підприємці водночас вкладають гроші і в їх розвиток. ТОВ АТФ «Алла», купивши на аукціоні збиткову їдальню № 4, виконало ремонт, повністю замінило обладнання і налагодило виробництво піци за ліцензією російської фірми «Дока-піца».

Товариство покупців громадян Луганська «Фінансова група АДІ», купивши в червні 1994 року сосисочну, повністю реконструювало приміщення, тільки за чотири місяці капіталовкладення «АДІ» у це підприємство становили 1,5 млрд. крб.

До речі, більшість названих вище підприємств до приватизації були збитковими. Нині ж вони дають стабільний доход своїм власникам, а значить, через податки — державі й місту. Люди, що тут працюють, одержують за свою працю гідну зарплату, і, що найголовніше, луганці мають тепер задоволення, відвідуючи магазин, кафе чи перукарню. Чи не в цьому головна перевага приватизації?

З ЧИМ можна погодитися у статті пана Донченка, то це тим, що приватизаційні процеси в нашій країні відбуваються хаотично й безсистемно. Нескінченні зміни законодавчої бази заважають проведенню цього процесу швидкими темпами, з тим, щоб люди якомога швидше відчули її переваги. Але ж це і є завдання парламенту, в якому пан Донченко представляє нашу область, — встановити цивілізовані, однакові для всіх правила гри, поклавши на місцеву владу їх виконання, а також і покарання тих, хто їх порушує (скажімо, змінивши після приватизації спеціалізацію магазину). А поки що ми бачимо, як парламент укотре неспроможний прийняти принципові рішення з цього питання: досі не затверджено перелік підприємств, що не підлягають приватизації, не прийнято поправки до Закону про оренду, запропоновані Фондом держмайна, а прийняття цих поправок, між іншим, має відновити правомочність держави щодо майна, орендованого в неї трудовими колективами. Адже одна з нагальних проблем, з якою стикаються і міська влада Луганська, і наші колеги в інших регіонах України, це широкі можливості, надані орендарям, приватизувати орендоване ними майно на шкоду інтересам більшості населення. А саме ці інтереси і покликана захищати держава в процесі приватизації.

Проблем, пов'язаних з приватизацією, в Україні вистачає, але зупиняти її через них не можна, так само як не можна лікувати нежить за допомогою гільйотини. Можна, звичайно, занурити голову в пісок і не помічати успіхів наших сусідів — Польщі, Росії, Чехії, які підвищили добробут своїх народів завдяки економічним реформам, і приватизації зокрема.

Олексій ДАНИЛОВ,
голова міської Ради народних депутатів Луганська.

Факт і коментар

Борітеся — поборете. Вам фонд допомагатиме

У Дніпропетровську створено обласний фонд сприяння боротьбі з організованою злочинністю. Його мета — матеріальна допомога, спрямована тутешньому міліцейському управлінню боротьби з організованою злочинністю, заохочення та соціальний захист його працівників.

Мало хто знає, що Дніпропетровське управління боротьби з організованою злочинністю — поперваx шостий відділ Міністерства внутрішніх справ — свого часу було першим і єдиним у Союзі. Тут нагромаджено перший досвід правоохоронців у боротьбі з мафією та корупцією.

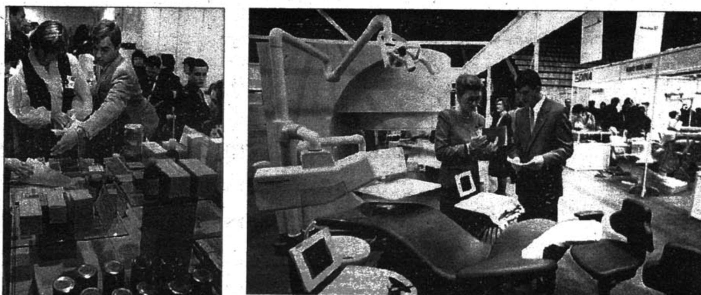
А дніпропетровський спецпідрозділ міліції — чи не найсильніший нині в республіці. Співробітничає з Інтерполом. За оснащенням, методами роботи та добором особового складу оперативників і слідчих не поступається перед аналогічними структурами країн Західної Європи. Саме дніпропетровці викрили злочинця, на рахунку якого більше десяти замовлених убивств у Польщі, Німеччині, Голландії та Франції. Це, не кажучи про розкриття сотень «домашніх» тяжких злочинів і ще більше — пов'язаних з розкраданням держави, незаконними фінансово-комерційними, банківськими й валютними операціями.

Однак варто сказати і про таке. Народні депутати попереднього скликання Верховної Ради прийняли закон про організаційно-правові основи викорінення потворних явищ. Було передбачено жадану вертикальну підпорядкованість спецпідрозділів МВС і СБУ, не залежних від органів влади на місцях. А по-друге, мали створюватися і спецпрокуратури в областях з усіма необхідними процесуально-правовими повноваженнями, що теж підпорядковувалися б виключно Генеральній прокуратурі. Закон гарантував ефективну діяльність спеціальних підрозділів міліції.

Та ті самі нардепи на фініші своїх повноважень, плигаючи уже, по суті, в останній вагон потяга, що відходив від перону Верховної Ради, раптом прийняли... доповнення і поправки. Та такі, що обернулися проти завоювань, досягнутих молодими лейтенантами і майорами колишнього шостого управління. Про незалежне слідство тепер, приміром, можна тільки мріяти. Тому й виходить, що ліпше (для звітності) ловити дрібних злодіїв удома, аніж великих, часто пов'язаних з колегами далеко за межами області...

То чи не варто повернутися до згаданого закону? Повернутися б і рішуче розставити крапки над «і». А фонд, звичайно, допомагатиме.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Закінчилася третя міжнародна спеціалізована виставка «Охорона здоров'я-94».

На фото: нова розробка фірми «Сіменс» — стоматологічне крісло з набором інструментів, що не мають аналогів у світі. Це обладнання вже купила Дніпропетровська обласна лікарня; на колективному стенді представлена продукція 14 підприємств Всеукраїнського фонду «Харчування — Екологія — Людина — Здоров'я».

Фото Валентина БОНДАРЕНКА.

Про ідеал українця в його історико-психологічних ракурсах

можна дізнатися з книги, що побачила світ двічі у Німеччині і в Бельгії, а в Україні вийшла вперше, тиражем 30 тисяч екземплярів. Це перший том праці «Виховний ідеал» видатного українського вченого, педагога і психолога Григорія Ващенка. Видання представляли у столичному Будинку вчителя. Воно, безумовно, стане у пригоді педагогам, вихователям і взагалі всім, кому не байдужі проблеми духовного розвою української нації. З'явилася книга завдяки зусиллям Полтавського краєзнавчого музею, Університету українознавства ім. В.Кричевського та редакції газети «Полтавський вісник». Водночас Спілка українців Великобританії внесла на видання серії праць Г.Ващенка 10 тисяч американських доларів. Серед запрошених на презентацію були автор передмови, член Фундації імені Г.Ващенка Омелян Коваль із Бельгії, голова КУН Слава Стецько та інші.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Аукціон, якого ще не було

В Одесі на десяте грудня призначено земельний аукціон. Його особливістю є те, що вперше в Україні поряд з вітчизняними фізичними та юридичними особами в торгах зможуть узяти участь підприємства, що належать іноземним інвесторам, а також держави, міжнародні організації та іноземні юридичні особи. Уперше земельні ділянки під об'єктами незавершеного будівництва зможуть приватизувати покупці.

— Такий аукціон, — заявив мер міста Едуард Гурвіц, — підтверджує серйозність намірів міськвиконкому перетворити Одесу на активний фінансовий і комерційний центр в Україні та регіоні Чорного моря.

Одне з найголовніших завдань, що їх ставлять перед собою організатори аукціону, — отримання немалих додаткових коштів для соціально-економічного й житлового розвитку міста.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Чи ахне Карден?

Перший міжнародний конкурс дизайнерів моди відбудеться в Українському домі з 1 по 4 грудня. Організатор — незалежна українська фірма в індустрії моди «Арт-Мода» — прагне пропагувати кращі колекції українських і зарубіжних модельєрів щороку, надавати фахівцям інформаційні послуги, сприяти українським дизайнерам у їхньому прагненні здобути світове визнання. Найближча мета — видання українського журналу мод.

А конкурс обіцяє бути грандіозним святом-фестивалем. Феєрверк пообіцяв на прес-конференції член оргкомітету, голова споживчого товариства «Меркурій» Семен Юфа. У конкурсній частині фестивалю, що відбуватиметься під девізом: «Жінка в аурі краси», свої колекції репрезентуватимуть 25 художників-дизайнерів моди, здебільше — початківці, які ще шукають себе: з Києва, Одеси, Львова, Москви та Санкт-Петербурга. Їхні роботи відібрано на конкурс із 130 запропонованих колекцій. Кожен день фестивалю буде вельми насичений: зранку працюватимуть виставки-ярмарки моделей одягу «прет-а-порте» — салони зачісок і макіяжу, вдень — бізнес-семінари. У вечірніх шоу — виступи метрів світової моди.

— Хочемо випробувати сили українських модельєрів, їхню готовність до вимог серійного виробництва кращих зразків. Призерам конкурсу випаде можливість узяти участь в інших фестивалях, — повідомила на прес-конференції координатор фестивалю, моден-агент «Колекції Парижа» Ірина Дюденко.

Людмила ГРАЧ.

Знайшлося коріння Леніна?..

Подільський дослідник краю Євген Назаренко оприлюднив матеріали, що 1979 року були вилучені з його краєзнавчої брошури «Ленін і Поділля.» Як стверджує історик, дід Володимира Ульянова (Леніна) Ізраїль (Сруль) Бланк народився 1799 року в Старокостянтинові (тепер Хмельницької області), потім навчався в житомирському повітовому училищі. Це, а також участь юного Бланка в підпалі Старокостянтинова засвідчували архівні матеріали Житомира, вилучені 1965 року Інститутом марксизму-ленінізму.

Після переїзду до дядька в Петербург Ізраїля вихрестили на Олександра. У 1829 році Бланк одружився з дочкою німця Івана Грошопфа — Ганною. Мати Ганни була шведкою. Згодом у цій сім'ї народилося п'ятеро дочок і син. Серед них була і Маша — майбутня мати Володимира Ульянова. Цікаве й таке. Баба Леніна за батьком родом — калмичка з Астрахані.

Краєзнавець наводить ще один цікавий факт. Він твердить, що 1837 року петербурзький лікар Олександр Бланк лікував учня художника Ширяєва — Тараса Шевченка...

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницька область.

Повертаючись до надрукованого

Ще раз про тампони «Тампакс»

У газеті «Киевские ведомости» за 8 жовтня 1994 року було надруковано замітку «Чи знаєте ви, що «Тампакс» може спричинити шок і навіть смерть?», автор якої — власкор газети у країнах Балтії Зиновій Фрис. 18 жовтня 1994 року цю замітку передрукував і «Голос України».

Наша редакція отримала листа від підприємства «Тамбрандс — Україна», у якому, зокрема, сказано:

«Автор стверджує, що тампони «Тампакс» можуть спричинити шок (мається на увазі синдром токсичного шоку) і навіть смерть. Якби пан З. Фрис спромігся, перш ніж друкувати фальшивку, завітати на фабрику «Тамбрандс — Україна» — одного з виробників тампонів «Тампакс», які поширені в усьому світі й мають заслужену світову популярність, його ознайомили б з медичними висновками, виступами лікарів і технологією виробництва тампонів. З цих матеріалів очевидно, що шок викликають не тампони, а бактерії (золотавий стафілокок), що це надзвичайно рідкісне захворювання, яке буває не лише у жінок (зокрема, які користуються будь-якими гігієнічними тампонами різних фірм), але й у чоловіків, дітей. Бактерія може розповсюджуватися у будь-яких вологих порожнинах організму (в носі, під пахвами тощо) і може викликати гостре інфекційне захворювання (шок), аналогічне всякій іншій інфекції.

В Англії, про яку пише автор, від цієї рідкісної хвороби, як це випливає з офіційних медичних доповідей, насправді помирають щороку, в середньому, троє людей — у разі несвоєчасного лікування, — з яких лише одна (а не двадцять!) застосовувала будь-які тампони, а не лише тампони «Тампакс» (підтверджених випадків самого захворювання, в середньому, 18 на рік з різних причин, з них 9 — у жінок, що застосовують різні тампони). Стосовно цього тампони «Тампакс» — найбезпечніші (обладнані аплікатором), проте фірма «Тамбрандс», робить попередження на коробках або в інструкції.

До речі, саме фірма «Тамбрандс» створила Раду з інформування споживачів і дослідження цього захворювання.

Панові З. Фрису невтямки, що тампони «Тампакс» виробляються в усьому світі за однією і тією самою технологією і на обладнанні міжнародної фірми «Тамбрандс» — одного зі світових лідерів у виробництві гігієнічних засобів для жінок — сталого високого гатунку. І тампони «Тампакс», вироблені в Україні на дочірньому підприємстві фірми, нічим не відрізняються від випущених, скажімо, у Франції чи в США.

Отже, «жах спеціалістів», про який пише автор, породжено не якістю тампонів, а його «сміливою» уявою.

Твердження про те, що тампони, виготовлені «з вати», буцімто, гірші за зроблені з «целюлозного волокна», просто показує елементарну технологічну неграмотність, бо насправді, якраз навпаки — від застосування бавовняного, а не целюлозного волокна ризик шоку значно зменшується. Тампони «Тампакс», що виробляються в Україні, цілком виготовлено з бавовняного волокна.

Єдине, з чим можна погодитися у замітці пана З. Фриса, це його висновок про те, що «тампони робити — не сталь варити». Думається, це зауваження можна віднести до будь-якої безграмотності та некомпетентності. Перефразувавши пана Фриса, можна сказати: статті писати — не розповідати на кухні висмоктані з пальця «смажені факти».

Спорт

Репетиція перед прем'єрою

Матч національного чемпіонату з баскетболу провели київські клуби «Київ-Баскет» і «Будівельник-Дніпро-Інком». Перші поступилися — 104:114 (55:53). А в цілому зустріч була цікава і напружена. У першій половині гості йшли попереду на 9 очок. Але на останній хвилині Андрій Харчинський триочковим кидком встановлює рівновагу, а ще за кілька секунд Євген Мурзін віртуозним кидком з-під щита завершив красиву комбінацію «Баскета».

Подібне спостерігалося й після перерви: «Будівельник» відривається на 11 очок. Однак «Баскет» наздоганяє. Втім, сім-ці господарів важко було сперечатися цього разу з «довгою лавою» триразового чемпіона країни. Але прихильники «Баскету», не робіть трагедії з цієї невдачі ваших улюбленців — попереду ще багато подій.

На післяматчевій прес-конференції президент УБА **Михайло Бродський** сказав:

— Це добре, що програв «Київ-Баскет». Адже в чемпіонаті таким чином зберігатиметься інтрига.

Зураб Хромаєв, головний тренер національної збірної:

— «Київ-Баскет» мав чудову репетицію перед матчем з «Іраклісом».

Валерій Алпатов, тренер «Будівельника»:

— Настроювали наших баскетболістів діяти акуратно, адже в земляків попереду дуже важливий поєдинок на Кубок Європи. Не дай Боже, щоб хтось із них травмувався. Стосовно результату, то наша тактика, як виявилося, ефективніша.

Андрій Підковиров, головний тренер «Київ-Баскета»:

— Ми зіграли досить непоганий матч. Уточнюю, за змістом. Але результат, зрозуміло, нас не задовольняє. Хоча є й об'єктивні причини. Команда трохи втомилася після матчів на Кубок Європи з «Будівельником», французьким «Олімпіком», турне по Греції. Є в нас, на жаль, травмовані, хворі. Он і я застудився.

Борис Вдовиченко, старший тренер «Київ-Баскета» (Борисові Нестеровичу — чудовому українському фахівцеві баскетболу, педагогу, заслуженому тренерові країни минулої неділі виповнилося 60 років. З чим і вітаємо його!):

— Наша поразка великою мірою пояснюється відсутністю на майданчику Підковирова. Якщо він гратиме, то «Будівельникові» перемог над нами не бачити...

Приймаємо «Іракліс»

Сьогодні в Палаці спорту о 19.00 розпочнеться цікавий поєдинок. Віце-чемпіон України «Київ-Баскет» у другому своєму матчі групового турніру розіграшу Кубка Європи серед клубів приймає грецький «Іракліс».

Цей клуб — один з найстаріших у Греції, заснований 1908 року. Перший національний чемпіонський титул здобув далекого 1928 року. Часто «Іракліс» ставав призером першостей своєї країни. Має вагомий послужний список і на європейській арені. З 1980 року і до цього часу шість разів змагався на вирішальних етапах розіграшу Кубка Корача.

Нинішній склад «Іракліса» досить досвідчений і збалансований. Середній вік гравців — 24,9, зріст — 198,47. Очолюють колектив талановиті однолітки (обом по 38 років) Суботіс Лестеріс (головний тренер) і Дувіс Найк (помічник).

Свій перший поєдинок у груповому турнірі «Іракліс» проводив удома проти клубу «Маес Пілс» (Бельгія). В упертій боротьбі перемогли грецькі спортсмени — 89:87 (45:41).

Сподіваємося, що прихильники «Київ-Баскета» прийдуть сьогодні на головну криту спортивну арену нашої країни і підтримають земляків-баскетболістів. А журналісти запрошуються до Палацу на 17.00. Саме о цій порі розпочнеться передматчева прес-конференція.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Кубок країни з футболу. 1/8 фіналу. Матчі-відповіді.

Кремінь — Чорноморець. 2:1 (перший матч — 0:2). Карпати (Львів) — Таврія (Сімферополь). 3:1 (0;3). Дніпро (Дніпропетровськ) — Металург (Запоріжжя). 1:0 (3:1). Темп — Верес. 2:0 (0:1). Шахтар (Донецьк) — Ворскла. 8:0 (1:0). Нива (Тернопіль) — Кривбас. 4:0 (0:3). Нива (Вінниця) — Сталь. 2:0 (0:1). Отже, боротьбу продовжать: «Чорноморець», «Таврія», «Дніпро», «Темп», «Шахтар», «Нива»(Тернопіль), «Нива» (Вінниця). Восьмий колектив визначиться після двобою «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Запоріжжя), який пройде вже наступного року.

До 50-річчя Перемоги над фашизмом

ВЕТЕРАНИ

Кривавим сном одкорчилась війна,
літа зарубцювали давні рани...
Під кулями ворожими сповна
за тишу заплатили ветерани.

В атаки йшли не ради нагород,
поранені страждали
в медсанбатах...
За цвіт життя завдячує народ
полеглим і посивілим солдатам.

В чужих краях в запеченій
крові
вони ще юні падали в катрани...
Пригадують дороги фронтові
і вбитих побратимів ветерани.

Вернулися живі з полків і рот
і мир подарували рідним хатам...
За цвіт життя завдячує народ
полеглим і посивілим солдатам.

З роками їх все меншає
в строю,
та йдуть першопроходцями
в бурани...
І трудяться звитяжно, як в бою,
з синами молодими ветерани.

З медалями вони й без нагород
стрічають один одного, як брата...
За цвіт життя завдячує народ
полеглим і посивілим солдатам.

Дмитро ЛУЦЕНКО.

ЗАСПІВАЙМО ПРО ПОДВИГ

На Черкащині проведено конкурс самодіяльних композиторів, присвячений 50-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників і 50-річчю Перемоги. У Палаці культури «Дружба народів» відбувся заключний концерт «Заспіваймо про подвиг», в якому прозвучали пісні-лауреати — «На Пагорбі слави» Б. Камінського та М. Коваль, «Пелюстки» М. Чесновицького та П. Гончара, «У діда ювілей» В. Даника. Особливий успіх мав соліст Василь Швець, учасник війни, кавалер ордена Слави і трьох медалей «За відвагу». У його виконанні прозвучала хвилююча пісня черкаського композитора В. Талаха на слова О. Твардовського «Я убит подо Ржевом».

Лідія ТИТАРЕНКО.

ВІД ОБІЦЯНКИ — ДО ДІЛА

Голова Донецької обласної Ради народних депутатів Володимир Щербань зустрівся з повними кавалерами ордена Слави та Героями Радянського Союзу, а таких на Донеччині нині 39 чоловік. «Гріш ціна тим керівникам, — сказав голова Ради, — які не здатні потурбуватися про цих людей». І пообіцяв сивим фронтовикам усіляку підтримку з боку місцевої влади в їхнім нелегкім сьогоденні. На підтвердження своїх слів тут же, на зустрічі, В. Щербань вручив ветеранам грошову допомогу і подарунки. Такі зустрічі вирішено проводити регулярно.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

ЇХ БУЛО НЕ П'ЯТДЕСЯТ...

У Сумах на Лучанському цвинтарі є пам'ятник 50-м страченим фашистами радянським морякам. Але цей список жертв далеко не повний. Аж до визволення міста в 1943 році на території рафінадного заводу містився концентраційний табір, де серед бранців було багато моряків Азово-Дунайської флотилії та Чорноморського флоту. За свідченнями очевидців, підтвердженими документами, там закатовано кілька тисяч полонених. Велику роботу для встановлення справжніх масштабів трагедії провела жителька міста 78-річна Марина Матвіївна Михницька та її нині покійний син Станіслав. Зусиллями цих ентузіастів відкрито кімнату-музей, де зібрано унікальні експонати, присвячені пам'яті моряків.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

Військо

ГВАРДІЙЦІ ВИЙШЛИ З ЛІСУ...

І оселилися в теплих казармах обласного центру після особисто сміливого й відповідального розпорядження мера Луцька Антона Кривицького

СУТЬ справи така. Майже два роки батальйон Національної гвардії України знаходився в малопристосованих, аварійних приміщеннях у лісі за 35 кілометрів від Луцька. Замість того, щоб займатися військовою справою, нести бойову й патрульну службу, гвардійці ремонтували приміщення, латали дахи казарм, а ще, аби прогодуватися, змушені були вирощувати овець, поросят, курей, тримали дві кози...

А тим часом криміногенний стан в обласному центрі загострювався. Тільки за 8 місяців цього року злочинність у Луцьку зросла більш як на 60 відсотків. Органи внутрішніх справ чекають на підмогу гвардійців. Але не на 25 — 30 чоловік, які останнім часом з'являлися на вулицях Луцька, а батальйону, котрий може дати щодоби для патрулювання та охорони важливих об'єктів 180—200 гвардійців. Та от заковика: як перевезти таку кількість солдатів з лісу до обласного центру? Потрібно щодня 300 літрів бензину. Це — близько чотирьох мільйонів карбованців. А де їх узяти? Міський бюджет і так «голий»...

І мер міста Антон Кривицький, керуючись інтересами держави і мешканців Луцька, застосував силу влади. Власне, він зробив те, що давно вже мали зробити державні мужі в Києві, коли б керувалися не відомчими інтересами, а інтересами розбудови національних Збройних сил України. Бо сором тримати гвардійців два роки в холодному лісі, коли в Луцьку стоять порожні казарми розформованих військових частин. Наприклад, приміщення колишньої військово-будівельної частини, казарми котрої, що мало не посеред міста, з чиєїсь легкої руки почало використовувати приватне підприємство — товариство з обмеженою відповідальністю «Модель ЛТД». Комерційна структура розмістила на першому поверсі казарми 43 швейні машинки, на яких, нібито, виконує особливе замовлення для ракетної армії. Директор цієї фірми Ярослав Слободян сказав мені, що в них є договір на оренду цього приміщення. І вони мають протягом року пошити 130 тисяч одностроїв для армії. Щоправда, на моє прохання показати цей договір Ярослав Васильович відповів: «Людина, в якої він знаходиться, відсутня, покажу завтра». Не побачив я цей документ і другого, і третього дня. Внік ясність колишній командир розформованої військово-будівельної частини, а сьогодні — головний інженер «Хмельницьквійськбуду» полковник Юрій Любчич:

— Після розформування військової частини тут було створено будівельно-монтажне управління «Редер», до якого увійшли цивільні особи, котрі тут трудилися. Працівники управління мають закінчити всі будівельні об'єкти, що належать Міністерству оборони України. Зараз ведеться будівництво шести житлових будинків. Що стосується приватної фірми «Модель ЛТД», яку очолює Слободян, то казарму їм здавали в оренду, але письмової угоди не було. І приватна фірма за оренду ще не сплатила жодного карбованця. Але я не погоджуюся і з тим, як з дозволу міськвиконкому було заселено це військове містечко гвардійцями.

Ось чому в мера Луцька, який не раз звертався до Міністерства оборони з проханням передати колишнє військове містечко в розпорядження місцевої влади, така гвардійська рішучість. Він пояснює її так: «Я не можу зрозуміти те, що майно держави, нажите працею всього нашого народу, використовують комерційні структури сумнівного походження з метою збагачення вузького кола осіб, у той час, коли військова частина Національної гвардії України, яка потрібна в місті для щоденного патрулювання, міститься в аварійних приміщеннях у лісі. Як це розуміти? Тому я видав розпорядження — передати територію, будівлі, споруди і майно військового містечка колишньої військово-будівельної частини 33037, що знаходилась раніше в Луцьку, в користування військової частини Національної гвардії України. І всю відповідальність за виконання даного розпорядження беру на себе».

За багато літ журналістської праці не доводилося чути: «Всю відповідальність беру на себе!». Це щось з військового лексикону. А може, це й добре, що керівник влади вміє застосовувати владу на підлеглій йому території в інтересах людей?

За два дні після переселення я побував у гвардійців. Командир батальйону Національної гвардії України майор гвардії Павло Алексієнко показав простору казарму, їдальню, клуб, приміщення для зберігання військової техніки...

— На оренду цього приміщення між нашою гвардійською частиною і «Хмельницьквійськбудом» укладено письмову угоду, — розповідав командир гвардійців. — Щоправда, умови для нас кабальні. За оренду цього приміщення мусимо щомісяця сплачувати 340 мільйонів карбованців. А все орендоване майно військового містечка коштує 30 мільярдів карбованців. Тільки я ніяк не можу збагнути, кому й за що сплачуємо? Адже казарми — це майно держави. Ми, військові, захищаємо інтереси держави. Нашої України. Приватна фірма використовувала приміщення безкоштовно, а нам — розраховуйся мільйонами. Та все ж ми раді, що хоч житимемо в нормальних умовах.

Ось така історія нещодавно сталася в Луцьку. І змушує серйозно замислитись...

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Культура

З Києва в Крим краще через Париж

38 музикантів — серед яких і солісти, й зібрані в гурти колективісти — за 25 днів проїхали 7600 кілометрів, дали 9 концертів у п'яти країнах Західної і Центральної Європи й щасливо повернулися додому. Так закінчилося закордонне турне лауреатів «Червоної рути-93».

«Рута» педантично вивозить своїх переможців за кордон, хоч би яких героїчних зусиль їй це коштувало. Перші й другі гастролі фінансувала переважно діаспора, треті — держава. Спонсори цього разу відмовилися. З різних причин. Хтось збанкрутів; хтось не хоче українськосемантичної музики, а хоче Пенкіна; хтось не вловлює різниці між «Двома кольорами» й «999»; хтось не любить рутівську адміністрацію особисто. Але любите ідею — любіть й адміністрацію.

Коли б не нещастя, не було б і щастя. Гастролі профінансувало Міністерство культури. А на 1995 рік Мінкульт вписав у свої документи не лише фінансування наступного фестивалю (звичайно, неповне), який відбудеться в Криму (риба шукає, де глибше, а «Рута», не позбавлена ідеї місіонерства, — де тяжче). Хоча, як на мене, тяжче, ніж 1991 року в Запоріжжі, «Руті» не буде ніде. Східний промисловий центр сприйняв її як грандіозний антикомуністичний і націоналістичний десант — і не впустив у своє серце. Втім, у ті ж дні таємчні робітники били під «Коксохімом» «зелених», які з'їхалися з усього тоді ще Союзу відстоювати їхнє право на чисте повітря. Але повернімося до чистого мистецтва і його грошей. Наступного року Мінкульт планує фінансувати не лише сам фестиваль, а й «чорних коничок» — поїздки ще не існуючих лауреатів четвертої «Рути» на міжнародні конкурси. «Бо перемагають», — не зморгнувши оком пояснив директор фестивалю Тарас Мельник.

Державна політика в чомусь схожа на гру в шахи: там, де починається елемент передбачення, там і починається справжня гра. Дай Боже, щоб поле цієї гри розширилося, щоб менше й менше мільярдів і мільярдів кидали на підтримку того, що не має майбутнього, — на провінційність.

Перші рутівські закордонні гастролі були унікальним поєднанням нової музики й політики. Успішно завершивши боротьбу з чернівецькою міліцією, комсомолом і ортодоксальним мас-медіа, «Рута» у травні 1990 року витягла за кордон партизанський загін з 50 музикантів, який в офіційної влади не міг розраховувати не те що на Канаду, а й на пристойний БК на околиці Чернігова ближче до лісу. Повернувшись з гастролей, Мельник і Калениченко (художній керівник) зібрали в Будинку кіно прес-конференцію, яка порадувала живими- здоровими Тищенком, Миколайчуком, «Братами Гадюкіними», «Кому вниз» та іншими. Де ті романтичні революційні часи, коли на музику реагували гостро, як на політику, а політику чи світогляд вміли висловити, взявши три джазові ноти! Учора побачила в центральному гастрономі Києва табличку «Герої громадянської війни обслуговуються поза чергою». Як у героїв громадянської війни є ностальгія за Жовтневою революцією, так у покоління, якому приблизно 30, є ностальгія за андеграундом. Періодично зникає щука з річки — й карась, у якому плаває твоє серце, починає дрімати.

Нині концептуальна музика не в моді. Віка мешкає в. Америці; Тищенко давно й дуже гарно пише й співає чистий поп; Кузя Гадюкін успішно підлікувався в Бельгії од звички, яка, можливо, причепилася до нього ще за часів хіп; Бурмака вийшла заміж, переїхала до столиці, перевдяглася в натуральне хутро й шукає новий образ — опановує поп; Миколайчук «зав'язав» без допомоги бельгійців, однак пише мало, хоча й залишається великим філософом і хитрим змієм. Одні «Кому вниз» твердо стоять на засадах концептуальної музики. Та ще барди, але тим на роду написано.

Якщо перша «Рута» дала першу нову генерацію, то третя — другу, і вона зовсім інша. Її втіленням можна назвати хоч Ірину Шинкарук, а хоч «Братів блюзу», а хоч «Нічлава блюз», а хоч усіх інших. Тепер заміщають музики на політиці, усі ці звертання до «неньки України» «Рута» безжально відкидає. Втім, такий неталановитий і примітивний погляд на світ вона відкидала і в 1989-му.

Поки «Рута» готувала третє закордонне турне, її нова генерація розбрелася, як мишеня, по світу — по конкурсах, фестивалях, гастролях. Тепер, щоб вивезти за кордон, їх спочатку треба було тут зібрати. Гурти «Компроміс» і «Тризуб» узяли участь тільки в концертах у Будапешті та Пряшеві, бо буквально перед гастролями повернулися із США, і дирекція не встигла оформити їм візи до Франції і Німеччини. І все ж Угорщина, Словаччина, Польща й ті самі Німеччина та Франція мали змогу ознайомитися з українським панком, ньюпоп, джаз-бардом, репом... як цілим, як річчю в собі, як дзеркалом нашої субкультури — звісно, не повним, але й не кривим. Практично ніхто й гадки не мав про існування в Україні такої виплеканої і структурованої молодіжної музики, а дехто — й про існування України. У Польщі й Угорщині відгуки про рутівські концерти були першою позитивною інформацією після повідомлень про українську мафію та холеру. У залі ЮНЕСКО в Парижі до того, як там побувала «Рута», взагалі не звучав рок. Отож представники дипкорпусів Японії, США, Чехії, Лівану, Пакистану, Росії, Румунії і вище вже названих держав мали нагоду пересвідчитися, що в нас є не лише гарні етнографічні колективи.

З деякого часу «Рута» і вдома, і, як бачимо, за кордоном активно працює з дипломатами. Їй здається, що дипломатові за рангом належить розуміти, скажімо, на авангардові. Можливо, вона й має рацію. Скоріше за все, таки має. Є в нас брак державних людей, які знаються на таких речах.

Друге, в що цього разу цілила «Рута», — західний шоу-ринок. Хоча фестиваль принципово некомерційний. Що з того вийшло? Дорадник мюнхенської радіостанції «Енерджі» (на жаль, без імені): «Я побачив дві лінії. Перша — гурт «Нація». Це високоякісна музика, яку можна показувати на західному ринку, бо вони зуміли поєднати хеві з українськими елементами й мають власну індивідуальність. Друга — Шинкарук і «Вій». Ця лінія некомерційна. І в тих, і в тих добрі шанси, бо вони не роблять однієї помилки — не копіюють американську музику». Директор фестивалю фолк-музики в Парижі Жан Морен: «Я виокремив би два колективи, які мають високий міжнародний рівень і можуть конкурувати з ким завгодно, — «Брати блюзу» й «Нація» ... Згадувалися Войтко, «999», «Турботехно-саунд». Ринок — річ мобільна. Войтка вже запросили на фестиваль до Угорщини, «Братів блюзу» — на гастролі до Франції. Туди ж — усю «Руту» гамузом. Ну і до Польщі... Практично їх повторно запросили всюди.

А «Рута» як така, як фестиваль, як ідея, як спосіб мислення повернулася в свою кімнатку на першому поверсі Мінкульту й розпочинає відбіркові тури наступного, кримського фестивалю. Жодної «Рути» ще не відбувалося на півострові.

Людмила МИКИТЮК.

ТОМПО

2000 образцов итальянской мебели:
кухни, гостинные, спальни, сантехника и др.

Доставка и установка, услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ - ВСЕ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЁМСЯ ЛУЧШИМИ!

Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

UKRAINIAN MOBILE COMMUNICATIONS

UMC

Український мобільний зв'язок

Совместное Украинско-Датско-Голландско-Германское предприятие СП «UMC» является оператором мобильной сотовой сети NMT 450 в Украине.

«UMC» предоставляет комплексное обслуживание;

приобретение мобильных телефонов;
подключение к всеукраинской сотовой сети;
обеспечение послепродажной гарантии и сервисного обслуживания в течение 3-х лет;
установку мобильных телефонов в автомобилях;
предоставление мобильных телефонов в аренду

Ваш телефон всегда с Вами!

Филиалы "УМС". Адреса магазинов

КИЕВ
252010, г.Киев, ул.Московская, 21.
Тел.(044) 290-49-46

ОДЕССА
270021, г.Одесса, ул.Островидова, 100
Тел.(0482) 26-07-41, (550) 246-00-63, 246-00-65

СИМФЕРОПОЛЬ
333000, г.Симферополь, ул.Розы Люксембург, 2
Тел.(0652) 25-51-97 Тел.(550) 224-00-61

ЯЛТА
334200, г.Ялта, ул.Ленина,1
Тел.(0654) 32-70-18

СЕВАСТОПОЛЬ
335011, г.Севастополь, ул.Большая Морская, 21
Тел.(0692) 44-48-67, (550) 244-60 (60..63)

ХАРЬКОВ
310160, г.Харьков, просп. Ленина, 15
Тел.(0572) 43-24-57

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

- ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ ТЕЛ.222416, 222264
- ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ ТЕЛ.229561, 213540
- СПРАВКИ О КУРСАХ ТЕЛ.281483
- ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ ТЕЛ.283659
- АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ ТЕЛ.284330

Филиал "Лаймдота": ул. Кр.Барона 20/22, Рига, Латвия
Тел.: (0132)-222264, 222416, Факс: 281595
Телекс 614567 LAIM SU

Тетрадь учета расходов и доходов и свидетельство на право занятия предпринимательской деятельностью № I-117 от 12.08.1993 г., выданное Залиізничным райисполкомом г.Киева на имя Чванова Сергея Николаевича, считать недействительными.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов открытого акционерного общества «Первая Украинская фондовая финансовая инвестиционная компания «Модернизация—Инвестиции—Развитие» (ОАО «МИР»)

ОАО «МИР» зарегистрировано решением исполнительного комитета Малиновского районного Совета народных депутатов г.Одессы № 268 от 18 марта 1994 г. (регистрационный № 117/94).

Местонахождение ОАО «МИР»: г.Одесса, ул.Генерала Петрова, 49.

Руководствуясь действующим законодательством Украины и своим уставом, ОАО «МИР» с целью осуществления совместного инвестирования через свой филиал — закрытый взаимный фонд «МИР-Инвест», приняло решение об эмиссии инвестиционных сертификатов, протокол № 4 от 17.09.1994г.

Эмиссия инвестиционных сертификатов будет произведена на сумму 300 000 000 000 (триста миллиардов) карбованцев, в количестве 6 000 000 (шесть миллионов) штук на предъявителя, номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) карбованцев каждый.

Запланированный курс одного инвестиционного сертификата на начало продажи: 50 000 крб.

Продажа инвестиционных сертификатов будет начата в течение 10 дней после регистрации выпуска в Министерстве финансов Украины.

Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенных для приобретения одним участником, — 600 000 (шестьсот тысяч) штук.

Каждый инвестиционный сертификат дает владельцу право на получение дивидендов.

Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право на их продажу, передачу, завещание, сдачу под залог и на осуществление не запрещенных законодательством Украины операций на рынке ценных бумаг.

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

ИЗГОТОВИТ из полиэтилена: пленку-рукав шириной до 1500 мм, пакеты хозяйственные, обложки для тетрадей, мешки и вкладыши транспортные, пробку винную и коньячную;
ПРИОБРЕТЕТ линию рукавной пленки.

г.Рубежное Луганской обл., ул.Ленина,4.
Тел.(06453) 5-21-61, 5-50-37; т/факс 5-14-71

Официальный представитель Московского завода полиграфических красок ЗАО «УКРАГРОСТРОЙ»
Реализует со склада в г. Киеве полиграфические краски, бумагу офсетную № 1 различного формата (экспортное качество).
Т.483-95-72. Т.488-51-66. Т/FAX. 488-75-67; 488-70-54.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов открытого акционерного общества «Первая Украинская фондовая финансовая инвестиционная компания «Модернизация—Инвестиции—Развитие» (ОАО «МИР»)

ОАО «МИР» зарегистрировано решением исполнительного комитета Малиновского районного Совета народных депутатов г.Одессы № 268 от 18 марта 1994 г. (регистрационный № 117/94).

Руководствуясь действующим законодательством Украины и своим уставом, ОАО «МИР» с целью осуществления совместного инвестирования через свой филиал — открытый взаимный фонд «МИР-Фонд» приняло решение об эмиссии инвестиционных сертификатов, протокол № 4 от 17.09.1994г.

Местонахождение ОАО «МИР» и его филиала «МИР-Фонд»: г.Одесса, ул.Генерала Петрова, 49.

Эмиссия инвестиционных сертификатов будет произведена на сумму 300 000 000 000 (триста миллиардов) карбованцев, в количестве 6 000 000 (шесть миллионов) штук, все именные, номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) карбованцев каждый.

Запланированный курс одного инвестиционного сертификата на начало продажи: 50 000 крб.

Продажа инвестиционных сертификатов будет начата в течение 10 дней после регистрации выпуска в Министерстве финансов Украины.

Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенных для приобретения одним участником, — 600 000 (шестьсот тысяч) штук.

Каждый инвестиционный сертификат дает владельцу право на получение дивидендов.

Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право на их возврат, передачу, завещание, сдачу под залог и на осуществление не запрещенных законодательством Украины операций на рынке ценных бумаг.

Самый крупный склад запасных частей к болгарским погрузчикам

- более 100 наименований
- погрузчики:
  — ЕВ 618.56 (с 3-сторонней обработкой груза)
  — ДВ 1621.28 (для работы в ж/д вагонах)
- Поставляем электротельферы, погрузчики.

Новый товар:
тележки гидравлические (2т) для магазинов, складов, баз.
Покупаем списанные погрузчики
Украинско-болгарское СП «Глобус Лтд»
348047, Луганск, ул. Кошевого, 32.
Fax: (0642) 54-73-02. Telex: 118028 START UX.
Тел.: (0642) 54-00-71, 54-01-02, 54-70-72, 54-03-45.

Адвокатское агентство фирма «КОНСУМ» представляет монографию С.С. Алексеева
«ТЕОРИЯ ПРАВА»
(по исключительной лицензии издательства «БЕК» г. Москва РФ).
Адресная отправка, обмен, реализация:
310057, г. Харьков, а/я 9123,
(0572) 23-76-75; факс-43-14-56.

Фирма «Ятрань» реализует

пишущие машинки портативные и стационарные с любыми шрифтами и ленту.

Тел. в Киеве (044) 412-16-70.
Тел. в Черкассах (0472) 47-43-22.

укрінмаш
Государственное научно-производственное внешнеторговое объединение

Конверсионная техника

Государственное внешнеторговое объединение «Укринмаш» реализует конверсионные автоцистерны, прицепы цистерны, стальные и резинотканевые резервуары различной емкости, мотонасосные установки для горючего, масел, кислот, перекачивающие станции для кислот и горючего на базе ГАЗ-66, ЗИЛ-130, автотопливозаправщики на базе МАЗ-500А, КрАЗ-255Б и др., котлы водонагревательные газовые, передвижные дизель-электростанции, паромы, мобильные переправы, траншейно-котлованную технику, лодочные моторы «Москва», лодки десантные восьмиместные, передвижные слесарные мастерские, охранную сигнализацию, передвижные станции для фильтрования воды, военное обмундирование старых образцов и др.

Адрес: 252126, г. Киев,
ул. Академика Белецкого, 30 НПВТО «Укринмаш».
Тел: (044) 483-32-74, 488-28-77, 483-30-82,
телетайп: 131097 ОРБИТА.

ФИРМА РЕАЛИЗУЕТ
НЕФТЕПРОДУКТЫ

Минимальная партия - 1000 тонн.

Тел. (0642) 54-22-19, 54-03-21

ВНИМАНИЮ руководителей транспортных организаций и частных лиц!
Реализуем со склада в Чернигове:
ГАЗОБАЛЛОННОЕ ОБОРУДОВАНИЕ НА СЖАТЫЙ ГАЗ для пассажирских автобусов, автомобилей ЗИЛ, ГАЗ. В комплекте 8 ОБЛЕГЧЕННЫХ баллонов.
Обращаться по телефону (8-046-22) 3-45-53.

Реклама в газете «Голос Украины». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

П'ятий мікрофон

Думайте більше над злободенним!

Дорогі наші обранці! Давно час працювати з повною віддачею, продуктивно й на користь народу. Економіка розвалена, багато хто жебракує, інші — розкрадають, що ще можна. А в цей час Верховна Рада, на котру так сподівалися люди, зовсім про них не дбає. Чому ж ви не думаєте над тим, як збити інфляцію, як покращити життя народу, збільшити випуск товарів? Хіба питання компартії чи навіть мови першочергові? Думайте над злободенним, бо й так уже в народі кажуть: а навіщо нам такий парламент, на утримання якого йде чимала сума, а користі від нього жодної!

А.КУТЬКО.

Кременчук
Полтавської області.

Чому ж не пропонуєте своїх програм?

Слухаю виступи депутатів на сесії і стає сумно: майже всі розмовляють однією мовою, але не розуміють одне одного. Думаю, що таке між ними тому, що декотрі з них справді є часточкою великого народу України, а декотрі, і їх, на жаль, немало, використовують його довір'я. Вони тільки посилаються на народ, вважаючи, що їм згори видніше, які проблеми стоять перед людьми, що робити, як далі жити. Але ніхто чомусь не виступає з власною програмою виведення країни з економічної кризи. Чи не тому, що саме таке становище — чудове середовище для їх існування?

М.СОКІЛ.

Дар'ївка
Білозерського району
Херсонської області.

Чи правильно робите?

Попередня Верховна Рада увійшла до історії тим, що проголосила незалежність держави Україна. Нинішня найбільше намагається виправдати комуністичну партію. Крім того, яка довіра може бути до найвищого законодавчого органу як з боку співвітчизників, так і від іноземних держав, якщо попередня приймала відповідні акти, а нинішня їх скасовує? Думайте, чи правильно робите.

А.ЗАЦАРИННИЙ,
ветеран війни і праці.

Умань
Черкаської області.

А ви спостерігаєте...

Невже не можна заборонити вивезення за кордон харчових продуктів? Сир, масло, яйця, майонез, м'ясо вивозять машинами, поїздами, а «навар» осідає в кишенях «торбешників». Куди ж дивиться наш законодавчий орган? Невже не можна прийняти відповідний закон, щоб припинити це зло? Адже за такої ситуації наживаються одиниці, а страждає більшість.

О.ЛАНОВСЬКА.

Черкаси.

Може платна медицина порятує нас?

Шановні депутати! Якщо лікування людей й надалі буде переважно безплатне, то нічого путнього з цього не буде. Адже нині медицина у нас платно-блатно-безплатна. В лікарню без знайомства нічого й звертатися. Медикаментів не вистачає, хворих дуже багато, медперсонал через малу зарплату злий, як оси. Тож, шановні депутати, подивіться правді в очі і прийміть закон щодо розширення платних лікарень. Хто зможе заплатити за своє лікування, той піде туди, хто не матиме коштів, лікуватиметься в безплатних лікарнях.

В.ДЕРКАЧ.

Черкаси.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про індикативні ціни на товари при здійсненні суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України експортно-імпортних операцій

З метою впорядкування ціноутворення при здійсненні експортно-імпортних операцій суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України, збільшення валютних надходжень від експорту продукції походженням з України, зменшення валютних витрат на закупівлю за імпортом товарів, запобігання демпінгу та відповідно до пункту 7-4 статті 114-5 Конституції України постановляю:

1. Затвердити Положення про індикативні ціни на товари при здійсненні суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України експортно-імпортних операцій (додається).

2. На товари, щодо яких в установленому порядку запроваджено індикативні ціни, фіксовані або граничні рівні контрактних (зовнішньоторговельних) цін не встановлюються.

3. Уповноважити Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України давати роз'яснення щодо застосування Положення про індикативні ціни на товари.

4. Делегаціям чи представникам України при укладенні міжнародних договорів України торговельно-економічного характеру керуватися чинними на момент укладання міжнародного договору України індикативними цінами на відповідні товари.

5. Кабінету Міністрів України привести свої рішення у відповідність з цим Указом.

6. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
18 листопада 1994 року.

Положення про індикативні ціни на товари при здійсненні суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України експортно-імпортних операцій

1. Це положення встановлює порядок визначення та застосування індикативних цін при здійсненні суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України експортно-імпортних операцій.

2. Дія цього положення не поширюється на випадки здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України експортно-імпортних операцій на виконання міжнародних договорів України, якими обумовлено ціни на відповідні товари.

3. Для цілей цього положення під індикативними розуміються ціни на товари, які відповідають цінам, що склалися чи складаються на відповідний товар на ринку експорту або імпорту на момент здійснення експортної (імпортної) операції з урахуванням умов поставки та умов здійснення розрахунків, визначених відповідно до законодавства України.

4. Індикативні ціни можуть запроваджуватися на товари:

щодо експорту (імпорту) яких встановлено режим ліцензування, квотування;

щодо експорту (імпорту) яких встановлено спеціальні режими;

експорт (імпорт) яких здійснюється у порядку, передбаченому статтею 20 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»;

щодо яких застосовуються спеціальні імпортні процедури відповідно до статті 19 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»;

щодо яких встановлено режим спеціального оподаткування експорту (імпорту);

що є предметом зовнішньоекономічних договорів (контрактів), щодо яких запроваджено облік (реєстрацію) відповідно до Указу Президента України від 7 листопада 1994 року № 659 «Про облік окремих видів зовнішньоекономічних договорів (контрактів) в Україні»;

щодо експорту яких застосовано антидемпінгові заходи або розпочато антидемпінгові розслідування в Україні чи за її межами.

5. Індикативні ціни розробляє Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України на базі результатів аналізу інформації, яку міністерство одержує від митних, фінансових, статистичних державних органів, банківських та інших установ і організацій України.

При визначенні індикативних цін міністерство враховує чинні в Україні стандарти якості товарів, визнані у світовій практиці та передбачені законодавством України умови поставки і розрахунків, стан кон'юнктури зовнішніх та внутрішніх ринків, цінову інформацію (середні рівні цін, що склалися на відповідному географічному ринку збуту, та прогнози щодо можливих коливань цін), контрактну практику щодо відповідного товару та іншу інформацію кон'юнктурно-цінового характеру.

6.Перелік індикативних цін на товари затверджує Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України.

У разі виявлення випадків імпорту в Україну товарів за демпінговими цінами або з використанням субсидій, а також у випадках, коли до товарів походженням з України застосовано або існує загроза застосування антидемпінгових заходів органами інших держав, економічних угруповань або митних союзів, перелік індикативних цін на відповідні товари затверджує Міжвідомча комісія з питань антидемпінгових розслідувань щодо експорту товарів походженням з України.

Рішення про затвердження зазначених переліків індикативних цін не підлягають державній реєстрації у Міністерстві юстиції України.

7. Індикативні ціни використовуються суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України всіх форм власності при здійсненні експортно-імпортних операцій.

8. Відхилення контрактних (зовнішньоторговельних) цін (зниження для експортних операцій та підвищення для імпортних операцій) від індикативних цін на відповідні товари допускається за наявності підтвердження контрактної (зовнішньоторговельної) ціни Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України у разі, коли умови експортних (імпортних) операцій суттєво відрізняються від тих, які враховуються при визначенні індикативних цін.

Для одержання такого підтвердження суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності України подає до Міністерства зовнішніх економічних зв'язків України економічне обґрунтування контрактної (зовнішньоторговельної) ціни у письмовій формі, розроблене згідно з методикою, що затверджує Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України. У разі невідповідності економічного обґрунтування зазначеній методиці Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України має право відмовити в прийнятті обґрунтування до розгляду.

Відповідальність за достовірність наведених у обґрунтуванні даних несе керівник суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності України.

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України розглядає обґрунтування контрактної (зовнішньоторговельної) ціни протягом 10 календарних днів, починаючи з дня одержання відповідних матеріалів. За результатами розгляду міністерство приймає рішення про підтвердження контрактної (зовнішньоторговельної) ціни або відмову в такому підтвердженні, рішення про яку може бути оскаржене в установленому порядку.

Контрактна ціна, зазначена у належним чином оформленій ліцензії на експорт (імпорт) товарів або у картці реєстрації-обліку зовнішньоекономічного договору (контракту), не потребує підтвердження в порядку, передбаченому цим пунктом.

У разі відхилення контрактних (зовнішньоторговельних) цін на товари (зниження для експортних операцій та підвищення для імпортних операцій) від індикативних цін на відповідні товари митне оформлення таких товарів здійснюється за наявності підтвердження Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України контрактної ціни або належним чином оформленої ліцензії на експорт (імпорт) товарів, або картки реєстрації-обліку зовнішньоекономічного договору (контракту).

9. Індикативні ціни на товари переглядаються один раз на місяць.

Переліки індикативних цін підлягають опублікуванню у газеті «Урядовий кур'єр» не пізніше 5-го числа кожного місяця і набирають чинності з дня публікації, втрачають чинність з 5-го числа наступного місяця.

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України може вносити зміни до затвердженого міністерством переліку індикативних цін на товари. Такі зміни підлягають опублікуванню у п'ятиденний строк у газеті «Урядовий кур'єр» та набирають чинності з дня опублікування.

Глава Адміністрації
Президента України
Д. ТАБАЧНИК.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про посилення контролю за надходженням податків та інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України і внесків до державних цільових фондів

З метою забезпечення своєчасності та повноти сплати податків й інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України і внесків до державних цільових фондів **постановляю:**

1. Установити, що у разі порушення комерційними банками під час здійснення операцій, пов'язаних з касовим виконанням бюджету, нормативів відрахувань від загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України і внесків до державних цільових фондів, затверджених Верховною Радою України, державні податкові інспекції застосовують до них фінансові санкції у вигляді штрафу в розмірі недозарахованих або затриманих платежів, що стягується до Державного бюджету України.

2. Установити, що видача комерційними банками коштів на виплату заробітної плати здійснюється за умови обов'язкового подання клієнтами платіжних доручень на сплату податків, утриманих із заробітної плати, і внесків до державних цільових фондів.

3. Рекомендувати Національному банку України у разі несвоєчасного і неповного перерахування комерційними банками податків, зборів та інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України і внесків до державних цільових фондів, а також порушення ними встановлених нормативів відрахувань від загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України застосовувати санкції відповідно до статті 48 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

4. Контроль за виконанням цього Указу покласти на Міністерство фінансів України, державні податкові інспекції та установи Національного банку України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
17 листопада 1994 року.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А.ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

- ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385117

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311226.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».